

MELDURIN

Vit mangla eina tilbúgving

– Tað er trupult at hjálpa so stórum djórum sum avgustum, tí vit vita ikki heilt, hvussu farast skal fram. Júst tí haldi eg, at tað hevði verið eitt hugskot, at vit høvdu eina tilbúgvingarætlan. Vit skulu minnst til, at nógv útlendsk eygu halda eyga við okkum, tá slíkar hendingar eru, og tí er umráðandi, at vit handfara støður sum hesar á rættan hátt. Tað sigur lívfrøðingurin, Bjarni Mikkelsen, eftir at fyra avgustar seinastu vikuna hava verið í Sundalagnum. Tveir teirra eru nú deyðir

Rannvá G. Fossaberg

Týsdagin í farnu viku gjørdust fólki varug við fyra ógvuliga stórar hvalir, ið vóru komnir í Sundalagið norðanifrá. Talan var um fyra avgustar, ið viga millum 20 og 30 tons hvør, og alla seinastu viku hildu teir til norðan fyri brúnna við Streymin.

Fyri ein lívfrøðing sum Bjarna Mikkelsen, ið dagliga starvast á Náttúrugripasavninum, hevur vitjanin av teimum fyra avgustunum havt stóra ávirkan á hansara arbeiðsdag seinastu dagarnar.

– Sjálvandi hevur tað verið eitt vet stuttligari og meira spennandi at farið til arbeiðis, meðan avgustarnir hava verið í Sundalagnum, og júst eins og tey flestu fólkinu hava verið bergtíkin av hesum stóru djórunum, havi eg eisini verið rættiliga hugtikin av, hvussu avgustarnir hava verið hesar dagarnar, teir hava hildið til í Sundalagnum, sigur Bjarni Mikkelsen.

Hann metir, at fleiri enn túsund fólki hava leitað sær í Sundalagið fyri at síggja hvalirnar. Eisini hava fjølmíðlarnir gjørt nógv burtúrur hendingini. Og tað dámar lívfrøðinginum væl.

– Tað er áhugavert og stuttligt, at tað á henda hátt kemur eitt størri fokus

Bjarni Mikkelsen í fjørðini við Norðskála
Mynd: Eiríkur Lindenskov

á mitt fak, sum er lívfrøði. Men hinvegin, so hevði mær dámt betur, um tað primera fokusið var á, hvussu mann á besta hátt kann hjálpa hesum hvalunum, sigur Bjarni Mikkelsen.

Vit vildu hjálpa

Hóast hvalirnir fyrst vórðu sæddir týsdagin, fór Bjarni Mikkelsen ikki á staðið at hyggja eftir teimum fyrr enn hósdagin.

– Eg las um tað á onkrum tíðindaportali týsdagin, og

eg roknaði skjótt út, at tað ivaleyst vóru avgustar. Teir eru ikki óvanligir her á leiðini um veturin, og harafturat var máttin, fólk søgdu teir svumu tætt við land, rættiliga eyðkendur fyri avgustar, sigur Bjarni Mikkelsen.

Hósdagin var hann kvikur at fara úr Havn og norður til Nesvíkar, tá ein kenningur ringdi til hansara fyri at fortelja, at tann eini avgusturin var næstan komin á land.

– Eg var so á staðnum í

fleiri umfórur teir næstu dagarnar fyri at fylgja við, hvussu leikur fór. Fyri meg hevur tað verið áhugavert at síggja, hvussu teir hava borið seg at, meðan teir hava verið millum brúnna við Streymin og Nesvík, har teir fyri tað mesta hava hildið til. Av tí at teir hava fylgst í einum bólki á fyra og eru endaðir í Sundalagnum, so kunnu teir fáa ein heldur løgnan atburð, greiðir Bjarni Mikkelsen frá.

Hóskvøldið doyði ein av avgustunum, og sunnunáttina doyði tann næsti.

– Teir vóru komnir upp á land, og har var einki at gera. Vit høvdu ikki útgerðina, sum skal til fyri at flyta eitt so stórt djór, sum avgustur er.

Fingu hjálp aðrastaðni

Lívfrøðingurin vísir á, at tá djór koma soleiðis fyri, vil mann gera alt fyri at hjálpa.

– Kann mann hjálpa, so ger mann sjálvandi tað, men eg haldi tað er umráðandi, at mann skal ikki gera støðuna verri. Um vit skulu hjálpa einum hvali, so skal tað vera ein reel roynd, og ikki bara fyri at fólk skulu sleppa undan at hyggja uppá hvalin, vísir Bjarni Mikkelsen á.

Tað var upp á tal, at Vørn, sum er Fiskiveiðieftirlitið, skuldi hjálpa at flyta hvalirnar, sum vóru komnir á land. Men so bleiv ikki.

